

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rozwoju

2006/2236(INI)

7.11.2006

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie pomocy UE na rzecz handlu
(2006/2236(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Margrietus van den Berg

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla zasadniczą rolę, jaką środki pomocy na rzecz handlu mogą odegrać w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju do 2015 r. poprzez promowanie aktywnego uczestnictwa krajów rozwijających się w wielostronnym systemie handlu; wskazuje jednak, że środki w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej (Official Development Assistance) muszą zostać znacznie zwiększone od chwili obecnej do 2015 r.;
2. przypomina, że pomoc na rzecz handlu musi ułatwiać dostęp do rynku małym i pokrzywdzonym producentom w krajach rozwijających; z tego względu wzywa do przydzielenia 10% środków z „pomocy na rzecz handlu” na „pomoc na rzecz sprawiedliwego handlu” zgodnie z ust. 19 jej rezolucji z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie sprawiedliwego handlu i rozwoju¹;
3. uważa, że program pomocy na rzecz handlu powinien zawierać szeroki zakres środków budowy potencjału oraz pomocy technicznej w celu poprawy umiejętności określania potrzeb i strategii przez państwa Afryki, Karaibów i regionu Pacyfiku (AKP) oraz rozwoju ich umiejętności i skuteczności w prowadzeniu negocjacji handlowych, ich zdolności do formułowania regionalnej polityki handlowej, w szczególności w zakresie międzyregionalnej wymiany handlowej południe-południe, a także ich zdolności do tworzenia rynków lokalnych;
4. zdaje sobie sprawę z rosnących obaw w krajach AKP z powodu metod dostarczania, skuteczności i jakości udzielanego przez Wspólnotę Europejską wsparcia dla pomocy na rzecz handlu do wspierania programów dostosowania gospodarczego;
5. uznaje, że pomoc na rzecz handlu ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia do maksimum potencjalnych korzyści, jakie kraje rozwijające się czerpią z wielostronnej liberalizacji handlu; podkreśla znaczenie zapewnienia dalszych narzędzi pomocy na rzecz handlu w celu zwiększenia produkcji i zdolności handlowej krajów rozwijających się, a w szczególności krajów AKP borykających się z problemem znaczącego spadku wartości preferencji tradycyjnych;
6. wzywa, aby środki pomocy na rzecz handlu były ukierunkowane na otrzymującego pomoc, z uwzględnieniem potrzeb krajów rozwijających się i z lepszymi zasadami wykorzystania pomocy; proponuje również uproszczenie obecnych zasad handlu i uczynienie ich bardziej przyjaznymi dla użytkownika;
7. podkreśla, że uwzględniając, że pakiet pomocy na rzecz handlu powinien stanowić uzupełnienie istniejącej pomocy na cele rozwoju, nowe deklaracje pomocy na rzecz handlu nie powinny prowadzić do przesunięcia środków już przeznaczonych na inne inicjatywy w dziedzinie rozwoju, takie jak przedsięwzięcia z zakresu zdrowia i nauki, które posiadają ogromne znaczenie dla budowy silnej gospodarki;

¹ *Teksty przyjęte z tego dnia, P6_TA(2006)0320).*

8. wzywa do lepszej koordynacji i większej spójności wśród różnych darczyńców, w oparciu o sprawdzone kompetencje agencji zajmujących się dostarczaniem efektywnej i wysokiej jakości pomocy w różnych obszarach pomocy na rzecz handlu, a także do większej przejrzystości w odniesieniu do wsparcia udzielanego w ramach pomocy związanej z handlem; nalega w związku z tym na włączenie do zintegrowanych ram pełnoprawnej reprezentacji społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego;
9. wzywa UE do wypełnienia zobowiązań podjętych wobec krajów najsłabiej rozwiniętych podczas rundy z Dauhaj przez zaprogramowanie „pakietu rozwoju” oraz zniesienie do 2013 r. rolnych subsydiów wywozowych; podkreśla, że UE musi wezwać innych członków Światowej Organizacji Handlu do podobnego podejścia w odniesieniu do ich zobowiązań wobec krajów najsłabiej rozwiniętych;
10. zauważa, że kobiety odnoszą mniejsze korzyści z możliwości oferowanych przez liberalizację handlu i globalizację, a jednocześnie niekorzystne konsekwencje tych zjawisk dotyczą je w większym stopniu, dlatego wzywa UE, aby w programach pomocy związanych z handlem zwróciła szczególną uwagę na zapewnienie kobietom większych możliwości uczestnictwa w handlu, ze szczególnym naciskiem na handel międzynarodowy;
11. kładzie nacisk na fakt, że zwiększone potrzeby krajów AKP wynikające z porozumień o partnerstwie gospodarczym będą musiały być finansowane z dodatkowych źródeł; ponadto kwestionuje skuteczność obecnego mechanizmu wydatkowania środków pomocy na rzecz handlu w drodze tego typu porozumień o partnerstwie gospodarczym;
12. wzywa Komisję do niewykorzystywania pomocy na rzecz handlu w celu zmuszenia krajów rozwijających się do akceptowania wyników negocjacji handlowych, które są niezgodne z ich potrzebami i priorytetami w zakresie rozwoju;
13. wzywa do dokonania przeglądu istniejących programów państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej w zakresie zmian wynikających z umów o partnerstwie gospodarczym (EPA), tak aby określić najbardziej efektywne mechanizmy dostarczania skutecznego wsparcia przy dokonywaniu dostosowań związanych z EPA;
14. podkreśla pilny charakter sprostania ww. wyzwaniom związanym ze sprawnym dostarczaniem skutecznego wsparcia dla pomocy na rzecz handlu dla krajów AKP, które już są zaangażowane we wprowadzanie porozumienia o strefie wolnego handlu z Unią Europejską (tzn. Botswana, Lesotho, Namibia i Suazi będące w połowie drogi do zniesienia ceł w handlu z Unią Europejską).

